Regeringsrätten

Rättsfall

Fråga om omfattningen av TI:s besvärsrätt hos RR efter KR:s återförvisning till LR som fastställt taxering till samma belopp som tidigare LSR

Besvär av TI angående D:s inkomsttaxering 1978.

Vederbörande TN taxerade D till statlig och kommunal inkomstskatt till vissa belopp, varvid TN avvek från deklarationen såtillvida att ett under inkomst av tjänst med 3 600 kr yrkat avdrag för kontorskostnader i egen fastighet nedsattes till 300 kr.

D anförde besvär hos LSR med yrkande om taxering enligt deklarationen.

LSR biföll D:s talan på det sättet att avdrag medgavs med 700 kr, varigenom taxeringarna nedsattes med 400 kr.

D gick vidare till KR och yrkade fullt bifall till sin talan.

TI avstyrkte bifall till besvären men anförde inte besvär för egen del.

KR i Sundsvall yttrade: D har av arbetsgivaren uppburit 3 600 kr i ersättning för kontorsrum m m i egen villafastighet. Denna ersättning är i sin helhet hänförlig till intäkt av annan fastighet. Kostnaderna för kontorsrummet m m får följaktligen inte dras av i förvärvskällan tjänst. Inkomsten av förvärvskällan annan fastighet skall, till följd av den uppburna ersättningens storlek, beräknas enligt s k konventionell metod, d v s enligt reglerna i 24 § 1 mom KL. En sådan beräkning, som kan medföra lägre taxering än vad LSR åsatt, kan emellertid inte göras utan ytterligare utredning om värdet av D:s förmån av bostad och havda kostnader i förvärvskällan etc. Ett ställningstagande till en nedsättning av D:s taxeringar inom ramen för hans yrkande på grundval av den utredning i angivet hänseende som kan göras bör i första hand ankomma på LR. — KR undanröjer LSR:s beslut och förordnar att handlingarna i målet skall tillställas LR för handläggning i enlighet med det anförda.

LR fann vid företagen prövning — förutom annat, varom nu ej är fråga — att en beräkning av inkomsten av annan fastighet enligt konventionell metod skulle leda till högre taxeringar för D än den LSR förut åsatt och yttrade vidare: I enlighet härmed och då någon reformatio in pejus, innebärande högre taxeringar än vad LSR ursprungligen beslutat, inte kan ifrågakomma i förevarande fall bestämmer LR inkomsttaxeringarna etc (beloppen desamma som LSR bestämde i sitt beslut).

Såväl TI som D klagade hos KR. TI anförde till stöd för sin talan: LSR:s beslut hade undanröjts av KR. Efter detta beslut hade de av TN bestämda taxeringarna gällt som D:s taxering. LR hade alltså haft möjlighet att bestämma taxeringarna till de av TN beslutade beloppen eller till lägre belopp. Yrkande fanns inte om höjning av taxeringarna utöver den nivå som bestämts av

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:33

TN. LR hade konstaterat, att taxeringarna bort bestämmas till högre belopp än vad TN beslutat. På grund härav borde LR ha bestämt taxeringarna till de av TN beslutade beloppen.

D yrkade för sin del nedsättning av taxeringarna.

KR i Sundsvall återgav i hithörande delar vad KR anfört i den tidigare domen och yttrade i övrigt såvitt angick TI:s besvär: LR har vid prövning i sak funnit att D:s taxeringar till såväl statlig som kommunal inkomstskatt efter bland annat beräkning av inkomsten av annan fastighet enligt s k konventionell metod rätteligen bort bestämmas till 87 020 kr. LR beslöt emellertid att bestämma taxeringarna enligt dåvarande LSR:s beslut, då höjning av taxeringarna utöver LSR:s beslut enligt LR:s mening inte kunde ifrågakomma på talan av D. — TI, som tidigare inte fört talan i målet, anser till stöd för sitt yrkande om taxering enligt TN:s beslut att de av nämnden bestämda taxeringarna gällt efter KR:s beslut att undanröja LSR:s beslut. Något hinder mot att bestämma taxeringarna till högre än av LSR upptagna belopp och enligt TN:s beslut hade därför inte enligt TI förelegat för LR. — KR gör följande bedömning. TI har inte anfört besvär över D:s taxeringar vare sig hos LSR, LR eller i första omgången KR. Den beloppsram, inom vilken KR då hade att bestämma D:s taxeringar, begränsades därför uppåt av LSR:s beslut och nedåt av D:s yrkande om taxering enligt deklarationen. KR:s beslut att efter undanröjande av LSR:s beslut återförvisa målet till LR kan inte föranleda att TI är bevarad vid sin besvärsrätt i den ordinarie taxeringsprocessen. En sådan möjlighet för TI skulle innebära att besvärstiden för denne vid tidigare underlåtenhet att föra talan om höjning av taxeringarna nu återställdes och för D att han genom KR:s beslut om återförvisning hamnade i ett sämre läge än han eljest skulle ha gjort inom den beloppsram som uppdragits av hans rättidiga yrkande till LSR. — På grund härav och då förutsättningar att föra talan i särskild ordning till D:s nackdel inte föreligger, skall TI:s talan inte upptas till prövning. — KR upptar inte TI:s talan till prövning.

De av D anförda besvären lämnade KR av anförda skäl utan bifall. (En ledamot av KR var skiljaktig och ansåg att något processuellt hinder att bestämma taxeringarna till de av TN beslutade beloppen inte förelegat i LR. I övrigt var han ense med majoriteten.)

TI fullföljde sin talan till RR.

Under skriftväxlingen i anledning av TI:s besvär framställde D yrkande om nedsättning av taxeringarna.

RR yttrade: D har framställt sitt yrkande i RR efter såväl den för honom stadgade besvärstiden som den i 108 § TL angivna tiden för anslutningsbesvär. Hans yrkande kan därför inte komma under bedömande i målet.

Vad beträffar TI:s besvär gör RR följande bedömning.

KR:s återförvisningsbeslut den 21 dec 1979 får anses innebära, att KR uppdragit åt LR att efter utredning av D:s inkomst av annan fastighet, beräknad

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:33

efter konventionell metod, bestämma D:s inkomsttaxering inom den beloppsram som uppdragits genom parternas yrkande i KR. TI:s yrkande där innebar, att LSR:s beslut att bestämma D:s taxerade inkomst till statlig inkomstskatt till 85 020 kr och till kommunal inkomstskatt till 86 780 kr inte skulle ändras. När LR efter återförvisningen bestämde taxeringarna till samma belopp, kan LR:s beslut inte anses ha gått TI emot.

På grund av det anförda avvisar RR D:s besvär och lämnar TI:s besvär utan bifall. (RR föredr. 21.9; beslut 17.10.1983.)

Fråga om avdrag från inkomst av kapital och av villafastighet för av bank debiterade aviseringsavgifter

Besvär av TI angående S:s inkomsttaxering 1976.

TN bestämde taxeringarna för S till vissa belopp. Därvid beräknade nämnden, med viss avvikelse från deklarationen, avdrag för gäldränta under inkomst av kapital till 1 673 kr och under inkomst av annan fastighet enligt den s k villaschablonen till 1 415 kr.

S klagade hos LR med yrkande att avdrag för expeditionsavgifter skulle medges med 75 kr, vilket avdrag vägrats av TN.

LR fann att ifrågavarande expeditionsavgifter var att jämställa med ränta och därmed avdragsgilla.

TI överklagade hos KR med yrkande att S skulle taxeras i enlighet med TN:s beslut.

KR i Sundsvall yttrade: Ifrågavarande avgifter, vilka utgör periodiskt återkommande omkostnader för S på samma sätt som ränta på i fastigheten nedlagt kapital, bör som LR funnit i avdragshänseende jämställas med sådan ränta. KR lämnar besvären utan bifall. (En ledamot ville bifalla TI:s talan.)

TI gick vidare till RR, därvid han preciserade sina yrkanden så att S skulle vägras avdrag för expeditionsavgift (aviseringsavgift) med 55 kr vid beräkning av inkomst av kapital och med 20 kr vid beräkning av inkomst av annan fastighet enligt villaschablonmetoden.

RR yttrade: En låntagare är skyldig att på de villkor som bestämts i låneavtalet på viss tid betala långivaren ränta samt hela eller viss del av huvudstolen. Banker och andra kreditinstitut aviserar låntagaren om förfallodag och aktuella betalningar. De aviseringsavgifter varom är fråga i målet ingår som ett led i vad som får anses vara låntagarens kreditkostnader. Avgifterna debiteras låntagaren samtidigt med att långivaren aviserar låntagaren om betalningarna. Avgiften är inte beroende av räntans eller lånebeloppets storlek. Aviseringen om låntagarens skyldighet gentemot långivaren får med hänsyn till det anförda anses vara en av långivaren regelbundet lämnad tjänst.

Bestämmelserna i 25 § 3 mom KL om schablonbeskattning av villafastighet tillåter avdrag endast för ränta på lånat kapital, som har nedlagts i fastigheten, samt tomträttsavgäld eller liknande avgäld och, i förekommande fall, s k

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:33

extra avdrag. I förvärvskällan kapital medges enligt 39 § 1 mom samma lag att avdrag får göras för förvaltningskostnad och gäldränta.

Aviseringsavgift kan inte anses vara jämställd med ränta. Avdrag kan därför inte medges i förvärvskällan annan fastighet, när fastigheten redovisas enligt schablonmetoden. Beträffande förvärvskällan kapital är avgiften, såsom nyss sagts, en kostnad för en av långivaren regelbundet lämnad tjänst. Denna kostnad får betraktas som en förvaltningskostnad för låntagaren. Avdrag för kostnaden skall därför medges. (RR föredr. 26.10; dom 18.11.1983.)

Anm.: Se RÅ 1968 ref 75 (Skattenytt 1969 s 309), 1970 ref 9 (Skattenytt 1970 s 157, Sandels), 1970 not 6 samt RÅ1978 1:89 och RÅ80 1:42. Se även Skattenytt 1974 s 196 (Malmgård).

Fråga om gäldränteavdrag i samband med praktikantinkomst vid tillfällig vistelse i Sverige

Besvär av TI angående Å:s inkomsttaxering 1978.

Finske medborgaren Å var under 1977 inskriven vid Åbo Akademis matematisk-naturvetenskapliga fakultet. Under tiden den 6 juni—den 16 sept 1977, d v s 103 dagar, vistades och arbetade han i Sverige. Han uppbar därvid anställningsinkomst med 14 299 kr.

TN upptog inkomsten till beskattning.

Å anförde besvär och yrkade avdrag i olika hänseenden, bl a för räntor på studielån med 1 336 kr.

TI avstyrkte bifall i denna del ”då det ej visats att dessa räntor betalats under vistelsen i Sverige”. Även övriga yrkanden avstyrktes.

MKSR yttrade: Eftersom Å:s vistelse i Sverige endast varit tillfällig, skall han taxeras i det för riket gemensamma taxeringsdistriktet såsom här i riket inte bosatt person. Därvid medges inte grundavdrag. Då Å:s anställningstid överstigit 100 dagar är praktikantbestämmelserna i dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Finland inte tillämpliga. — Å bör under inkomst av tjänst medges avdrag för de räntor på studielån som kan beräknas belöpa på i Sverige intjänade inkomster. Å har uppgivit att han ej haft några inkomster i Finland under beskattningsåret. Avdrag bör med hänsyn härtill medges med hela det yrkade beloppet, i kronor räknat (1 152 × 1,16 =) 1 336 kr. Å:s avdragsyrkanden i övrigt skall på av TI anförda skäl inte bifallas. — Vid taxeringen till statlig inkomstskatt beräknas inkomst av tjänst till 12 899 kr.

TI anförde besvär med yrkande att ränteavdraget skulle förvägras Å, enär räntan syntes ha erlagts vid annan tidpunkt än under vistelsen i Sverige. I andra hand yrkades att avdrag skulle medges med (103:365 × 1 336 =) 377 kr, motsvarande vad som belöpte på den tid Å vistades i Sverige.

KR i Sthlm yttrade: Av handlingarna framgår att Å beskattats för 14 199 kr inkomst av tjänst som han uppburit i Sverige under beskattningsåret, vilken inkomst han även redovisat i sin inkomstdeklaration.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:33

Beträffande frågan om rätten till avdrag för den ifrågavarande räntan gäller enligt 33 § 1 mom sista stycket KL att skattskyldig, som för sin utbildning eller eljest i och för tjänsten ådragit sig gäld, får draga av ränta på sådan gäld. Denna bestämmelse får anses tillämplig på den ränta som Å haft att under beskattningsåret erlägga på studielånet. Den omständigheten att räntan helt eller delvis kan ha erlagts av Å under annan tid än den under vilken han vistats i Sverige inverkar enligt KR:s mening inte på hans rätt till avdrag för räntan.

KR lämnar besvären utan bifall.

TI gick vidare till RR och anförde bl a följande: I förevarande fall hade den skattskyldige inte varit bosatt i Sverige när räntan erlades. Lika lite som en ränteinkomst som gottskrivits efter utflyttning ur riket kunde tas till beskattning här som inkomst av kapital borde avdrag medges för räntekostnad under inkomst av tjänst som erlagts under annan tid än den under vilken den skattskyldige tillfälligt vistats här. Under inga omständigheter borde avdrag medges med större belopp än som efter proportionering kunde anses belöpa på den tid vistelsen i Sverige varat.

RR: ej ändring. (RR föredr. 5.10; dom 10.11.1983. En ledamot av RR ville bifalla TI:s andrahandsyrkande.)

Fråga om makar drivit rörelse gemensamt eller om den ena maken drivit rörelsen med den andre maken som medhjälpare

Besvär av makarna H angående inkomsttaxering 1977.

Anvisningarna till 52 § KL har, såvitt nu är i fråga, följande innehåll: Har makar tillsammans deltagit i förvärvsverksamhet avseende inkomst av jordbruksfastighet eller rörelse anses verksamheten enligt andra stycket bedriven av den ena av makarna om han med hänsyn till utbildning, arbetsuppgifter och övriga omständigheter kan anses ha en ledande ställning i verksamheten och den andra maken inte har en sådan ledande ställning. Den make som sålunda driver verksamheten beskattas för hela inkomsten av verksamheten om annat ej följer av föreskrifterna om fördelning av inkomsten till medhjälpande make i tredje och fjärde styckena.

Har ingen av makarna en sådan ledande ställning som har sagts nu anses verksamheten bedriven av makarna gemensamt. I sådana fall skall enligt femte stycket vardera maken taxeras för den inkomst därav som med hänsyn till hans arbete och övriga insatser i verksamheten skäligen tillkommer honom.

I de fall då verksamheten bedrivits av endast den ena av makarna men den andra maken (medhjälpande make) arbetar i verksamheten minst 400 timmar under beskattningsåret får makarna enligt tredje stycket fördela inkomsten sig emellan så att en del av hela inkomsten av förvärvskällan hänföres till den medhjälpande maken. Denna del får inte upptagas till högre belopp än som kan anses motsvara marknadsmässigt vederlag för den medhjälpande makens arbete jämte egen sjukpenning m m. Om den maken under angiven förutsättning ägt del i förvärvskällan eller det i denna nedlagda kapitalet möter enligt fjärde stycket inte hinder att hänföra ytterligare viss del av inkomsten till denna make.

Makarna Gösta H och Ellen H redovisade i sina självdeklarationer att de drev tomtrörelse tillsammans och upptog som nettointäkt av rörelsen före schablonavdrag vardera 41 564 kr.

TN ansåg att mannen ensam bedrivit verksamheten och att hustrun hade

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:33

medhjälpande ställning. Hustruns arbetsinsats bedömdes uppgå till ca 400 timmar om året och marknadsmässig lön till 30 kr per timme. Nettointäkten före schablonavdrag beräknades till följd härav, och av skäl varom här inte är fråga, till 84 902 kr. Hustruns andel av nettointäkten beräknades till (400 × 30) = 12 000 kr och mannens till 72 902 kr. Avdrag för egenavgifter beräknades till 2 916 kr för mannen och 480 kr för hustrun och deras nettointäkter av rörelsen till 69 986 kr respektive 11 520 kr. Hustrun fick avdrag för nedsatt skatteförmåga med 500 kr.

Makarna anförde besvär med yrkande att inkomsten av rörelsen skulle delas upp med hälften på vardera såsom skett i deklarationerna.

LR:s dom innehåller till en början följande avsnitt rörande den av mannen vid LR förda argumenteringen:

"Inköpet av tomtområdet i rörelsen har gjorts av oss båda gemensamt och exploateringen har vi tillsammans arbetat med. Alla investeringar har vi båda gjort av tillsammans hoparbetade och sparade medel i den mån vi inte lånat till investeringarna. Av ren slentrian har emellertid lagfarten skrivits på mig ensam. Detta förhållande skall emellertid enligt gällande rättstillämpning ej ha någon betydelse för delningen. — Min hustru har vid planeringen av området varit med och arbetat som s k "pinnpojke" eftersom jag skött mycket av avvägningsarbetet själv. Vidare har vi arbetat tillsammans med röjning, planering, utsättning och andra markarbeten. Någon större andel teknisk personal har ej anlitats. Under försäljningsarbetet hjälper min hustru till med beskrivningar, kartor, visningar av tomterna, telefonkontakter med köpare, banker m fl samt skrivning av kontrakt."

Härefter yttrade LR: Vad som förekommit i målet föranleder inte till annat antagande än att makarna gemensamt bedrivit verksamheten. Skäl föreligger inte att frångå den av makarna gjorda uppdelningen av rörelseinkomsten. — Vardera makarnas andel av nettointäkten utgör härefter före schablonavdrag för egenavgifter 42 451 kr och efter sådant avdrag 40 753 kr. Ellen H är vid denna utgång i målet inte berättigad till avdrag för nedsatt skatteförmåga.

TI överklagade med yrkande att TN:s beslut skulle fastställas.

KR i Sthlm yttrade: Omständigheterna i målet ger ej vid handen annat än att rörelsen bedrivits av Gösta H ensam med biträde av hustrun. Omfattningen av hennes arbetsinsats är inte närmare utredd i målet men däri har lämnats obestritt att den uppgått till minst 400 timmar. Vid sådant förhållande skall Ellen H beskattas för vad som motsvarar marknadsmässig inkomst medan återstoden av inkomsten skall beskattas hos Gösta H. Ellen H:s inkomst kan mot bakgrund av vad som upplysts beträffande hennes arbetsinsats skäligen uppskattas till 20 000 kr före schablonavdrag för egenavgifter. Gösta H:s andel av inkomsten blir således (84 902—20 000 =) 64 902 före schablonavdrag för egenavgifter.

Med hänsyn till det syfte schablonavdraget tillgodoser skall det, om taxeringen ändras i högre instans efter det att egenavgifterna för perioden i fråga debiterats, ej omräknas utan kvarstå som avräkningspost med oförändrat belopp. Schablonavdraget bör sålunda beräknas i enlighet med taxeringsnämndens beslut, d v s till 2 916 kr för mannen och 480 kr för hustrun. — Vid angivna förhållanden är Ellen H berättigad till avdrag för nedsatt skatteförmåga med 500 kr.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:33

Hos RR yrkade makarna att tomtrörelsen skulle anses ha drivits av dem gemensamt.

RR yttrade:

Genom beslut av riksdagen i början av år 1976 avskaffades den s k faktiska sambeskattningen. I den av riksdagen antagna propositionen (1975/76:77, SkU 1975/76:27) föreslogs att sambeskattningen av makar i princip slopades i fråga om inkomst av jordbruksfastighet och rörelse. Nettointäkten av verksamheten skulle beskattas hos den av makarna som hade den ledande ställningen i företaget. Medhjälpande make som utfört arbete i förvärvskällan visst antal timmar skulle beskattas för värdet därav, beräknat efter marknadsmässig ersättning. Om inte någon av makarna haft den ledande ställningen i företaget skulle det anses som om de drivit verksamheten gemensamt. I så fall skulle var och en beskattas för den del av verksamheten som med hänsyn till arbete och övriga omständigheter tillkom honom. I skatteutskottets utlåtande framhölls att vid bedömande av frågan om makar bedrivit gemensam verksamhet eller om en av dem skulle anses som endast medhjälpare hänsyn skulle tas till samtliga faktorer och inte enbart till vem som formellt stod för verksamheten.

RR fortsatte:

Av handlingarna i målet framgår att Gösta H är eller varit lagfaren ägare till de tomter som ingår i tomtstyckningsområdet Stengrinde 1:57—1:96, ursprungligen bestående av 39 tomter. Av makarnas deklarationer 1976 och 1977 inhämtas att makarna, som båda är födda 1911, uppburit pension samt därutöver i huvudsak haft inkomst av tomtstyckningsrörelsen. Sålunda har uppgivits att under år 1975 försålts åtta tomter och att inkomsten härav upptagits i Gösta H:s deklaration samt att under år 1976 försålts sex tomter och att inkomsten härav upptagits i båda makarnas deklarationer till hälften vardera. Gösta H har i deklarationen för beskattningsåret 1975 anmärkt, att Ellen H varit delägare i rörelsen till hälften.

I yttrande till TN som svar på nämndens förfrågan anförde makarna H att de i fråga om tomtrörelsen utfört vardera halva arbetsinsatsen, att arbetsuppgifterna varit desamma för båda samt att båda som utbildning haft handel och ekonomi. I ett senare yttrande anförde makarna bl a att alla investeringar i tomtrörelsen skett av dem båda till lika delar och att alla åtaganden såsom försäljning och lån skett i bådas namn. I yttrandet gjorde de gällande att investeringar och risktagande belastat dem lika och att avkastningens fördelning därför inte kunde ske till någondera makens fördel. I sin talan vid LR och KR har makarna vidhållit sina uppgifter samt, såsom framgår av LR:s dom, ytterligare utvecklat sin talan.

En bedömning av samtliga faktorer ger följande vid handen. Först under 1975 och 1976 har försäljning av flera än enstaka tomter skett. Vad som uppgivits om makarna H:s kunnande, gemensamma arbete och ansvar för rörelsen har inte vederlagts av det som framkommit i målet. Uppgiften att ingen av dem haft en ledande ställning i företaget får därför tas för god. Det förhållandet att Gösta H varit ensam lagfaren ägare ändrar inte denna bedömning.

Fråga kan således ej bli om att tillämpa reglerna i andra till fjärde stycket

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:33

anvisningarna till 52 § KL. Fastmera talar omständigheterna för att en rörelse av den omfattning och karaktär som målet gäller är att bedöma enligt femte stycket samma anvisningar såsom driven av makarna gemensamt.

Vad härefter angår frågan vilken del makarna haft i den gemensamma verksamheten finns ej anledning att frångå LR:s bedömning.

Med upphävande av KR:s dom fastställer RR LR:s dom. (RR föredr. 12.10; dom 4.11.1983. En ledamot av RR ville lämna besvären utan bifall.)

Anm.: Se DsFi 1975:10, s 93—96; prop 1975/76:77, s 67—69; Skattenytt 1976, s 239—243 (G. Björne).

Fråga om idrottsförenings skattskyldighet för inkomst av festplatsverksamhet

Besvär av idrottsföreningen E-kamraterna angående inkomst- och förmögenhetstaxering 1979.

Enligt 54 § första stycket i) KL frikallas ideell förening som är hänförlig under 53 § 1 mom e) samma lag från skattskyldighet för sådan inkomst av fastighet och av rörelse som enligt punkt 4 av anvisningarna till förstnämnda lagrum till huvudsaklig del härrör från verksamhet som antingen har naturlig anknytning till föreningens allmännyttiga ändamål eller av hävd utnyttjats som finansieringskälla för ideellt arbete.

RR yttrade: Som framgår av KR:s dom är föreningen hänförlig under 53 § 1 mom e) KL.

I RR är fråga om föreningen är fri från skattskyldighet på den grund att festplatsverksamheten kan anses vara sådan verksamhet som enligt punkt 4 anv till 54 § KL av hävd utnyttjats för att finansiera ideellt arbete.

Av utredningen framgår, utöver vad som antecknats i LR:s dom, att det på festplatsen finns en dansbana, två scener under tak, kiosker, tombola och toaletter, att offentliga festarrangemang äger rum 4—6 gånger under den varmare delen av året och att dessa sköts av frivilliga, obetalda krafter inom föreningen.

Festplatsverksamhet torde sedan gammalt utgöra en vanlig finansieringskälla för idrottsföreningar. Med hänsyn härtill samt till den förhållandevis begränsade omfattningen av verksamheten och till det ideella inslaget i verksamheten får denna anses utgöra sådan verksamhet som avses i punkt 4 anv till 54 § KL. Föreningen är därför frikallad från skattskyldighet för inkomst och förmögenhet som hänför sig till nämnda verksamhet. (RR föredr. 26.10; dom 16.11.1983.)

Anm.: Se RÅ80 Aa 128 samt Ds Fi 1975:15, s 93—95, 99—101; prop 1976/77:135, s 49, 52—54, 76—77, 83—86, SkU 1976/77:45 s 25, 30.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:33

SKATTEALMANACKAN 1985 — exklusiv fickalmanacka med ekonomiuppgifter!

Utförd i slitstarkt, svart konstläder med hela 54 sidor matnyttiga och lättöverskådliga skatte- och ekonomiuppgifter (se innehållsförteckning från 1983). Dessutom återfinns timplanering hela året, årsplan, plats för anteckningar och ett löstagbart telefonregister. Allt i högsta kvalitet! Mot ett tillägg på 10: — tryckes Ert namn i guldtryck på pärmen. Almanackan kan bli en fin present eller julklapp. Ett särtryck av info-delen kan beställas separat. Formatet är end. 85×135 mm så den passar utmärkt i innerfickan eller handväskan. Leverans sker i mitten av december.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING — Ska

Ändringar som inträffat efter 8 april

Adressförteckning
Aktievinster, beskattningsregler
Arvs- och Gåvoskatten
ATP-avgiften 1974–1984
Bankernas inlåningsräntor
Basbelopp
Basenheter
Bilersättningar, avdrag
Bilförmån
Deklarationsgrans
Diskontot fr o m 1970
Dröjsmålsränta
Egenföretagares sociala avgifter/avdragsrat
Existensminimum, normalbelopp
Fastighetsförsäljning, skatteregler
Folkpension m m
Förmögenhetsskatt
Försäkringar, skatteregler
Hotellrumspriser i utlandet
Hyreshusavgift
Inkomstbeskattningen 1982–1985
Kommunalskatter 1982
Konsumentprisindex
Lös egendom, beskattningsregler
Marginalskattesparr, begränsningsregel
Mervärdeskatt
Maklararvoden samt lagfarts- o inteckningskostnade
Premieobligationslån, dragningar 1983
Representation, avdragsgill
Resultatregelrande åtgärder för företag
Räntetabeller
Semester och semesterlön
Skattereduktioner
Skuldräntor, specifikation
Sociala kostnader
Socialavgifter på bilförmansvärd
Sommartid
Statliga inkom...
Sär...

Rekvireras från

Gremners FÖRETAGSEKONOMI

Bögatan 44,
412 72 Göteborg
Tel 031 - 40 07 80

Härmed beställes:

☐ ..... st Skattealmanackan 84
Kr 60: —/st

☐ ..... st Särtryck av info-delen
Kr 16: —/st

Priserna inkl. moms!

☐ Namntryck enl. separat lista

Namn: .....

Adress: .....

Postadress: ..... Tel.: .....

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-07 17:22:33